

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2016. március 10.*

„Előzetes döntéshozatal — Vámunió és Közös Vámtarifa — Tarifális besorolás — Kombinált Nomenklatúra — Értelmezés — Általános szabályok — A 3. b) szabály — »Kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerezelt áruk« fogalma — Külön csomagolások”

A C-499/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium) a Bírósághoz 2014. november 10-én érkezett, 2014. november 4-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **VAD BVBA**,

Johannes Josephus Maria van Aert

és

a **Belgische Staat**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács elnökeként eljárva, F. Biltgen, E. Levits, M. Berger és S. Rodin (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a VAD BVBA képviseletében J. Gevers advocaat,
- a belga kormány képviseletében S. Vanrie és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében A. Gavela Llopis, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében A. Caeiros és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő, a 2007. szeptember 20-i 1214/2007/EK bizottsági rendeletből (HL L 286., 1. o.) eredő változat szerinti Kombinált Nomenklatúra (a továbbiakban: KN) általános értelmező szabályai 3. b) szabályának értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a VAD BVBA (a továbbiakban: VAD), valamint annak ügyvezetője, J. J. M. van Aert és a Belgische Staat (belga állam) között az összeépített video- és audiokészülékek, valamint a hangszórók KN alá történő besorolása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

A KN

- 3 A 2658/87 rendelettel bevezetett KN a Harmonizált Árúleíró és Kódrendszeren (a továbbiakban: HR) alapul, amelyet a később a Vámigazgatások Világszervezetévé (WCO) átalakult Vámegyüttműködési Tanács állapított meg, és amelyet a Brüsszelben 1983. június 14-én elfogadott, az összehangolt árúleíró és kódrendszerről szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: HR-ről szóló egyezmény) hozott létre, amely egyezményt – annak 1986. június 24-én kelt módosító jegyzőkönyvével együtt – az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL 1997. L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyott jóvá.
- 4 A 2000. január 31-i 254/2000/EK tanácsi rendelettel (HL L 28., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 9. kötet, 357. o.) módosított 2658/87 rendelet 12. cikke (1) bekezdésének értelmében az Európai Bizottság minden évben rendelettel elfogadja a KN egységes szerkezetű változatát a vámtételekkel együtt, amint az az Európai Unió Tanácsa vagy a Bizottság által elfogadott intézkedésekből következik. Ezt a rendeletet a következő év január 1-jétől kell alkalmazni.
- 5 Az alapügy tényállására a KN-nek az 1214/2007 rendeletből eredő változatát kell alkalmazni.
- 6 A KN átveszi a HR vámtarifaszámait és hat számjegyű vámtarifaalszámait, csak a hetedik és nyolcadik számjegy képez speciális KN-albontást.
- 7 A KN első része bevezető rendelkezéseket tartalmaz. Ebben a részben az általános rendelkezéseket tartalmazó I. szakasz A. pontja, amely „A [KN] értelmezésére vonatkozó általános szabályok” címet viseli (a továbbiakban: általános szabályok), a következőképpen rendelkezik:

„Az áruknak a [KN-be] történő besorolására a következő elvek az irányadók:

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó Megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

[...]

3. Ha a 2. b) szabály alkalmazásából vagy bármely más okból kifolyólag az árut első látásra két vagy több vámtarifaszám alá lehetne besorolni, a besorolást az alábbiak szerint kell elvégezni:
- Azt a vámtarifaszámot, amely az árut legpontosabban határozza meg, előnyben kell részesíteni azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak. Ha azonban a két vagy több vámtarifaszám mindegyike csak a kevert vagy összetett árukat alkotó alapanyagok vagy anyagok valamelyikére, illetve a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszertelt áruk egyes darabjaira vonatkozik, akkor ezeket a vámtarifaszámokat a kérdéses árukra vonatkozóan egyformán pontosnak kell tekinteni még akkor is, ha valamelyik vámtarifaszám teljesebb és pontosabb leírást ad, mint a szóba jöhető többi.
 - Az áruk keverékét és azokat a különböző alapanyagokból álló, illetve különböző alkotórészekből előállított összetett árukat, valamint azokat a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszertelt árukat, amelyek a 3. a) szabály alkalmazásával nem sorolhatók be, aszerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint kell besorolni, amelyik az ilyen áru lényeges jellemzőjét meghatározza, ha ez az anyag vagy alkotórész megállapítható.
 - Ha az árukat a 3. a) vagy a 3. b) szabály szerint nem lehet besorolni, akkor azokat az egyaránt szóba jöhető vámtarifaszámok közül számsorrendben az utolsó alá kell besorolni.

[...]”

- 8 A KN-nek a vámtarifát tartalmazó második része tartalmazza a „Gépek és mechanikus berendezések; villamossági cikkek; ezek alkatrészei; hangfelvevő- és lejátszó készülékek, kép- és hangfelvevő- és lejátszó készülékek televízióhoz; ezek alkatrészei és tartozékai” elnevezésű XVI. áruosztályt.
- 9 A KN ezen XVI. áruosztályában szereplő 85. árucsoport az „Elektromos gépek és elektromos felszerelések, és ezek alkatrészei; hangfelvevő és -lejátszó, televíziós kép- és hangfelvevő és -lejátszó készülékek, és ezek alkatrészei és tartozékai” címet viseli.
- 10 A KN 8518 vámtarifaszámának szövege a következő:

„8518	Mikrofon és tartószerkezete; hangszóró, dobozba szerelve is; fejhallgató és fülhallgató, mikrofonnal összeépítve is, valamint egy mikrofonból és egy vagy több hangszóróból álló egység; hangfrekvenciás elektromos erősítő; elektromos hangerősítő egység;
8518 10	– Mikrofon és tartószerkezete:
8518 10 30	– – Mikrofon, amelynek frekvenciatartománya 300 Hz–3,4 kHz közötti, átmérője legfeljebb 10 mm, és magassága legfeljebb 3 mm, a telekommunikációban alkalmazott típus
8518 10 95	– – Más – Hangszóró, dobozba szerelve is:
8518 21 00	– – Egy hangszóró dobozába szerelve
8518 22 00	– – Több hangszóró ugyanabba a dobozba szerelve
8518 29	– – Más:
[...]	[...]”

11 A KN 8521 vámtarifaszámának szövege a következő:

„8521	Videofelvevő vagy -lejátszó készülék, videotunerrel egybeépítve is:
8521 10	– Mágnesszalagos:
8521 10 20	– – Legfeljebb 1,3 cm szélességű szalaggal működő és legfeljebb 50 mm/s szalagelvételi vagy -lejátszási sebességű
8521 10 95	– – Más
8521 90 00	– Más”

Az iránymutatás

12 A Bizottság által kidolgozott, a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kisserelt áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról szóló iránymutatás (HL C 105., 1. o., a továbbiakban: iránymutatás) többek között a következőket írja elő:

„[A 3. b) általános] szabály alkalmazásában »a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kisserelt áruk« kifejezés alatt olyan árukat kell érteni:

- amelyek legalább két különböző, első látásra eltérő vámtarifaszámok alá besorolható árucikkekből állnak;
- amelyek egy speciális igény kielégítése vagy egy meghatározott tevékenység elvégzése céljából összeállított termékekből vagy árucikkekből állnak; valamint
- amelyek közvetlenül a felhasználók számára, újracsomagolás nélkül (pl. dobozban vagy ládában vagy táblára rögzítve), értékesítésre alkalmas módon kerültek összeállításra.

[...]

Valamennyi fenti feltételnek teljesülnie kell.

[...]”

13 Ami különösen azt a feltételt illeti, amely szerint az árukat közvetlenül a felhasználók számára, újracsomagolás nélkül, értékesítésre alkalmas módon kell összeállítani, az iránymutatás kimondja:

„1. E megjegyzés szerint és az egy »készletként« történő besorolás érdekében az alábbi feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

- a »készlet« minden cikke ugyanakkor és ugyanabban a nyilatkozatban kerül bemutatásra;
- valamennyi cikk ugyanabban a csomagolásban kerül bemutatásra, mint például szállítótartályban, műanyag táskában, dobozban, körbecsomózva, vagy (csomagolva is) elemi szál erősített szalaggal stb. összekötve;
- valamennyi cikk közvetlenül a felhasználók számára, újracsomagolás nélkül, értékesítésre alkalmas módon került összeállításra.

2. Az 1. b) pont alóli kivételként azonban a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerelt áruk indokolt esetben külön csomagolásokban is bemutatathatók, például az árucikkek összetétele miatt (például méret, tömeg, alak, vegyi összetétel), szállítási vagy biztonsági okokból, feltéve ha alkalmasak közvetlenül a felhasználók számára újracsomagolás nélkül történő értékesítésre.

E helyzet csak akkor fogadható el, ha:

- a) az árukat »egymáshoz képest arányosan« mutatják be, például egy étkezőasztal (négy személy számára alkalmas méretekkel) és négy étkezőszék; szemben az »egymáshoz képest aránytalan« árukkal, például három étkezőasztal (négy személy számára alkalmas méretekkel) és egy étkezőszék,
- valamint
- b) az áruk kiszerelése olyan formában történik, amely egyértelműen jelzi összetartozásukat, például:
- i) a csomagolásoknak egyértelműen utalniuk kell egymásra (számozással, képekkel, kereskedelmi megnevezéssel ellátva stb.); vagy
- ii) a dokumentumokból kitűnik, hogy a kérdéses áruk külön csomagolásban találhatóak, de mégis összetartoznak.”

A HR

- 14 A HR-ről szóló egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése szerint minden Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra, hogy tarifa- és statisztikai nomenklatúrái megegyeznek a HR-rel, minden hozzátoldás és változtatás nélkül felhasználja annak valamennyi vámtarifaszáma és alszáma szövegét és a hozzájuk tartozó kódszámokat, és követi az említett rendszer számozási sorrendjét. Ugyanezen rendelkezés előírja, hogy minden Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra is, hogy alkalmazza a HR általános értelmezési szabályait, valamint a HR áruosztályainak, árucsoportjainak és alszámainak valamennyi megjegyzését, és nem módosítja utóbbiak hatályát.
- 15 A Vámegyütműködési Tanács létrehozásáról szóló, 1950. december 15-én Brüsszelben aláírt nemzetközi egyezményvel felállított WCO a HR-ről szóló egyezmény 8. cikkében meghatározott feltételek szerint jóváhagyja a HR magyarázó megjegyzéseit, amelyeket az annak 6. cikkében előírt HR-bizottság fogadott el.
- 16 A KN-t értelmező, az említett bizottság által elfogadott magyarázó megjegyzésekben szereplő 3. a) szabályra vonatkozó magyarázó megjegyzésnek az alapügyben szereplő tényállásra alkalmazandó változata értelmében (a továbbiakban: a HR magyarázó megjegyzései):

„[...]

(VI) E Szabály második előírása csak:

- 1) a keverékekre;
- 2) az összetett árukra, amelyek különböző alapanyagokból állnak;
- 3) az összetett árukra, amelyek különböző alkotórészekből állnak;

- 4) a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerelt árukra vonatkozik. Ezt a módszert csak akkor kell alkalmazni, ha a 3. a) szabály szerint az osztályozás nem végezhető el.

VII) Mindezekben az esetekben az árut úgy kell osztályozni, mintha azokból az alapanyagokból vagy alkotórészekből állna, amelyek az árunak a lényeges jellegét adják, ha ez az ismérv megállapítható.

[...]

- X) E Szabály értelmében a »kiskereskedelmi forgalom számára készletekben kiszerelt áruk« alatt az olyan árukat kell érteni, melyek:
- a) legalább két különböző olyan árucikkből állnak, amelyek első látásra (prima facie) különböző vámtarifaszámok alá osztályozhatók; Ezért például 6 db fondue villa e Szabály értelmében nem tekinthető készletnek;
 - b) speciális szükséglet kielégítésére vagy speciális tevékenység ellátása érdekében csoportosított termékekből vagy cikkekből állnak; és
 - c) olyan kiszerelésűek, hogy a kiskereskedelmi forgalomban átcsomagolás nélkül közvetlenül a felhasználók részére értékesíthetők (pl. dobozokban, ládákban vagy lapokon).”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 17 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy a VAD, amelynek J. J. M. van Aert az ügyvezetője, 2008. január 10-én, 11-én és 23-án vámügynökként a saját nevében, de a Zicplay SA javára és a Transmar Logistics megbízásából három „IM4” típusú vámáru-nyilatkozatot érvényesített az illetékes antwerpeni (Belgium) vámhivatalokkal úgynevezett „micro Z 99 DVBT”, egyrészt DVD lejátszóval, USB csatlakozóval, FM tunerrel, TFT LCD képernyővel, MP3 lejátszóval, TV tunerrel kombinált készülékből, másrészt levehető hangszórókból álló, összeépített video- és audiokészülékek (a továbbiakban: összeépített video- és audiokészülékek) behozatali célú szabad forgalomba bocsátása céljából.
- 18 Ezen árukat a szállítás során szétszerelték, és azokat az IM4 típusú import vámáru-nyilatkozatok alkotórészenként külön jelentették be.
- 19 A „micro Z 99 DVBT” készülékeket a KN két különálló vámtarifaszáma alá, mégpedig egyrészt az összeépített video- és audiokészülékeket a 2,5%-os vámtételű KN 8518 1095 90 vámtarifaalszám alá, másrészt a levehető hangszórókat a 4,5%-os vámmértékű KN 8518 2200 90 vámtarifaalszám alá sorolták be.
- 20 Így az összeépített video- és audiokészülékeket és a levehető hangszórókat nem együttesen jelentették be a 13,9%-os vámtételű KN 8521 9000 90 vámtarifaszám alatt.
- 21 2011. október 21-én a VAD-ot és J. J. M. van Aertet beidéztek a correctionele rechtbank te Antwerpen (antwerpeni büntetőbíróság) elé, azzal vádolva őket, hogy helytelen megnevezéssel és helytelen vámtarifaszám alatt nyújtottak be három vámáru-nyilatkozatot úgynevezett „micro Z 99 DVBT” készülékeknek az Unió vámterületén történő szabad forgalomba bocsátása céljából.

- 22 Az említett bíróság a 2012. június 6-án hozott ítéletében kimondta, hogy az összeépített video- és audiokészülékeket és a levehető hangszórókat készletben kiserelt árunak kellett volna tekinteni, és azokat együttesen kellett volna besorolni a KN 8521 9000 90 vámtarifaszám alá. Az említett bíróság a VAD-ot és J. J. M. van Aertet egyetemleges kötelezettként pénzbüntetésre ítélte, és a be nem fizetett behozatali vám megfizetésére kötelezte.
- 23 Az ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezést követően a hof van beroep te Antwerpen (antwerpeni fellebbviteli bíróság) a 2013. szeptember 11-én hozott ítéletével helybenhagyta ezen ítéletet.
- 24 E tekintetben e bíróság különösen azokat a körülményeket vette figyelembe, hogy az összeépített video- és audiokészülékeket és a levehető hangszórókat együttesen jelentették be a vámhatóságnál ugyanazon „IM4” típusú import vámáru-nyilatkozatokon, és hogy az áruk, amint az a rájuk vonatkozó dokumentumokból kiderül, egyértelműen összetartoztak annak érdekében, hogy azokat együtt forgalmazhassák.
- 25 Márpedig a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az áruk a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt árunak minősülnek, amennyiben megállapítást nyer, hogy ezen árukat a kiskereskedelmi forgalomban közös csomagolásban bocsátják értékesítésre, oly módon, hogy azokat arra szánják, hogy együttesen, egyetlen egységként mutassák be e forgalmazási mód keretében. A jelen ügyben ez a helyzet, amint azt számos ténybeli elem bizonyítja, így az áruk behozatala, szállítása, számlázása és együttes kezelése, az a körülmény, hogy az áruk címettje azonos, továbbá a készülék vizuális megjelenése, valamint az a körülmény, hogy a behozott hangszórópárok számra pontosan megegyezik az összeépített video- és audiokészülékek számával. Így az összeépített video- és audiokészülékek és a hangszórók besorolásuk időpontjában a „kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt árunak” minősültek. Az a körülmény, hogy a vámkezelésnél ezen árukat nem összecsomagolva jelentették be, nem befolyásolja e megállapítást.
- 26 A VAD és J. J. M. van Aert felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő ezen ítélettel szemben.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság ebben az összefüggésben különösen arra keresi a választ, hogy akkor is az általános szabályok 3. b) szabálya értelmében vett, a „kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt áruknak” tekintendők-e azok a kiskereskedelmi forgalom számára kiserelt áruk, amelyeket indokolt módon külön csomagolásokban jelentenek be a vámhatóságnál, de amelyek esetében nyilvánvaló, hogy összetartoznak, és azokat arra szánták, hogy egyetlen egységként mutassák be őket a kiskereskedelmi forgalomban, ha az árukat csak a bejelentést követően és a kiskereskedelmi forgalmazásra tekintettel helyezik el közös csomagolásban.
- 28 E körülmények között a Hof van Cassatie (semmitőszék) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Akkor is az általános szabályok 3. b) szabálya értelmében vett, a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt áruknak tekintendők-e azok a kiskereskedelmi forgalom számára kiserelt készleteket alkotó áruk, amelyeket külön csomagolásokban jelentenek be a vámhatóságnál, mert ez indokolt, de amelyek esetében nyilvánvaló, hogy összetartoznak, és azokat arra szánták, hogy egyetlen egységként mutassák be őket a kiskereskedelmi forgalomban, ha az árukat a bejelentést követően és a kiskereskedelmi forgalmazásra tekintettel közös csomagolásban helyezik el?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 29 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az általános szabályok 3. b) szabályát úgy kell-e értelmezni, hogy az alapügybelihez hasonló áruk, amelyeket külön csomagolásokban jelentenek be vámkezelésre, és amelyeket csak ezt követően csomagolnak össze, mindazonáltal e szabály értelmében „kiskereskedelmi forgalom számára

készletben kiserelt áruknak” tekinthetők, amennyiben más objektív szempontok alapján megállapítást nyer, hogy e termékek összetartoznak, és azokat ilyen formában szánják kiskereskedelmi forgalomban való bemutatásra, és ha igen, milyen mértékben.

- 30 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az általános szabályok 3. b) szabályát, amely különösen a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt áruként való besorolást szabályozza, csak akkor kell alkalmazni, ha egyrészt a szóban forgó termékek a KN eltérő vámtarifaszámok alá sorolhatók be, másrészt amennyiben a besorolás az említett általános szabályok 3. a) szabálya alapján nem hajtható végre, azaz különösen amennyiben nem lehet az árut legpontosabban meghatározó olyan vámtarifaszám alapján eljárni, amely megköveteli, hogy előnyben részesítsék azokkal a vámtarifaszámokkal szemben, amelyek általánosabb meghatározást tartalmaznak (lásd ebben az értelemben: Telefunken Fernseh und Rundfunk ítélet, 163/84, EU:C:1985:396, 36. és 37. pont; Kurcums Metal ítélet, C 558/11, EU:C:2012:721, 36. pont).
- 31 Még ha a jelen ügyben az általános szabályok 3. b) szabályának alkalmazási feltételei első látásra látszólag teljesülnek is, az alapügyben szóban forgó termékeket illetően e bíróság feladata az e tekintetben szükséges értékelés lefolytatása, és annak vizsgálata, hogy e termékek a KN olyan eltérő vámtarifaszámok alá sorolhatók-e be, amelyek egyike sem tekinthető a leginkább jellemzőnek az általános szabályok 3. a) szabálya értelmében (lásd ebben az értelemben: Kurcums Metal ítélet, C-558/11, EU:C:2012:721, 28. pont; Vario Tek ítélet, C-178/14, EU:C:2015:152, 18. pont).
- 32 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést illetően hangsúlyozni kell, hogy a HR magyarázó megjegyzései, valamint az iránymutatás az általános szabályok 3. b) szabálya tekintetében különösen azt írják elő, hogy az e szabály értelmében vett „készletben kiserelt áruknak” csak azok az áruk tekinthetők, amelyek „olyan kiserelésűek, hogy átcsomagolás nélkül közvetlenül a felhasználók részére értékesíthetők”. Márpedig a jelen esetben az alapügyben szóban forgó árukat csak a vámkezelésüket követően csomagolták össze, hogy azokat együttesen értékesítsék, ami a kérdést előterjesztő bíróság szerint azzal a következménnyel járhat, hogy ezen áruk kikerülnek a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt áruknak a HR magyarázó megjegyzések és az iránymutatás által meghatározott fogalmának hatálya alól.
- 33 A Bíróság e tekintetben kimondta, hogy a KN tekintetében a Bizottság, illetve a HR tekintetében a Vámigazgatások Világszervezete által kidolgozott magyarázó megjegyzések fontos eligazítást nyújtanak az egyes vámtarifaszámok tartalmának értelmezéséhez, mindazonáltal nem rendelkeznek jogi kötőerővel (lásd különösen: Digitalnet és társai ítélet, C-320/11, C-330/11, C-382/11 és C-383/11, EU:C:2012:745, 33. pont; Data I/O ítélet, C-297/13, EU:C:2014:331, 33. pont).
- 34 E megjegyzések szövegének ezért összhangban kell állnia a KN rendelkezéseivel, és nem módosíthatják azok hatályát (JVC France ítélet, C-312/07, EU:C:2008:324, 34. pont; Vario Tek ítélet, C-178/14, EU:C:2015:152, 22. pont). Ez még inkább érvényes az iránymutatás tekintetében, amennyiben abban a Bizottság meghatározza, hogy a „kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt” áruk fogalma hatályának az általános szabályok 3. b) szabálya értelmében mire kell kiterjednie.
- 35 Így először meg kell állapítani, hogy mindazonáltal sem az általános szabályok 3. b) szabályából, sem pedig a HR magyarázó megjegyzéseiből vagy az iránymutatásból nem következik, hogy a „készletben kiserelt áruk” e szabály értelmében vett fogalma szükségszerűen és minden esetben azt feltételezi, hogy az érintett árukat ugyanazon csomagolásban jelentik be vámkezelés céljából, mivel ez utóbbiak bizonyos kivételeket írnak elő az egységes csomagolás követelménye alól.
- 36 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a Bíróság kimondta, hogy a „készletben kiserelt áruk” említett szabály értelmében vett fogalma forgalmazásuk szempontjából szoros kapcsolatot feltételez az érintett áruk között, oly módon, hogy azokat nemcsak együttesen jelentik be vámkezelésre, hanem a különböző kereskedelmi szinteken és különösen a kiskereskedelemben rendszerint együttesen,

egységes csomagolásban kínálják valamely igény kielégítése vagy valamely meghatározott tevékenység elvégzése céljából (lásd ebben az értelemben: Telefunken Fernseh und Rundfunk ítélet, 163/84, EU:C:1985:396, 35. pont).

- 37 E tekintetben a Telefunken Fernseh und Rundfunk ítéletből (163/84, EU:C:1985:396) kétségtől az következik, hogy a „készletben kiserelt áruként” való egyedi besoroláshoz az árukat együttesen kell vámkezelésre bejelenteni, ugyanakkor ezen ítéletből nem vezethető le, hogy az ilyen besoroláshoz a szóban forgó áruknak ezen eljárás során kötelező jelleggel egyetlen és ugyanazon csomagolásban kell lenniük. A „készletben kiserelt áruk” fogalma inkább olyan árucikkek kombinációjára utal, amelyeket rendes körülmények között, különösen a kiskereskedelemben, valamely igény kielégítése vagy valamely meghatározott tevékenység elvégzése céljából együttesen és egyetlen csomagolásban kínálnak.
- 38 Így az, hogy az árukat egyetlen csomagolásban mutatják be vámkezelésre, nem minősül elengedhetetlen feltételnek annak megállapítása szempontjából, hogy ezen áruk összetartoznak, és ebből következően az általános szabályok 3. b) szabálya értelmében „készletben kiserelt árunak” minősülnek, hanem csupán olyan valószínűsítő körülménynek tekintendő, amely lehetővé teszi az ilyen következtetés levonását.
- 39 A készletben kiserelt áru fogalmának ezzel ellentétes értelmezése valójában lehetővé tenné az importőrök számára, hogy viszonylag egyszerű beavatkozás, így például újracsomagolás vagy a termékek ragasztószalaggal való összekapcsolása révén maguk válasszák meg az érintett áruknak – akár összetartozó, akár különálló áruk formájában – a számukra legkedvezőbb tarifális besorolását.
- 40 Márpedig a Bíróság állandó ítélezési gyakorlatából következik, hogy az ilyen lehetőség ellentétes azzal az elvvel, miszerint az áruk tarifális besorolásának meghatározó szempontját általában objektív jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni, és erre tekintettel sérti a vámellenőrzések megkönnyítésére és a jogbiztonságra irányuló azon célt, amelynek a behozott áruk tarifális besorolását kell vezérelnie (lásd ebben az értelemben különösen: Kurcums Metal ítélet, C-558/11, EU:C:2012:721, 29. pont; Humeau Beaupréau ítélet, C-2/13, EU:C:2014:48, 45. pont).
- 41 Ezenkívül a Bíróság ítélezési gyakorlatából lényegében az következik, hogy azon kérdésnek az érintett áruk vámkezelésre való bemutatása során való eldöntését, hogy e termékek összetartoznak-e, vagy, más szóval, az általános szabályok 3. b) szabálya értelmében „készletben kisereltnek” minősülnek-e, annak figyelembevételével kell lefolytatni, hogy milyen formában kívánták azokat a fogyasztók részére kínálni, azaz hogy az utóbbiak számára azokat együttesen mutatták-e be (lásd ebben az értelemben: Telefunken Fernseh und Rundfunk ítélet, 163/84, EU:C:1985:396, 35. pont).
- 42 Végül a belga kormányhoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy azon körülményből, hogy az alapügyben a szóban forgó árukat a vámkezelésüket követően egyetlen csomagba csomagolták össze, nem következik szükségszerűen, hogy ezen áruk ne lettek volna alkalmasak arra, hogy azokat átcsomagolás nélkül egyetlen egységként közvetlenül értékesítsék a felhasználók részére. Ugyanis figyelemmel a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkra, ugyanolyan elképzelhetőnek és indokoltnak tűnik, hogy az összeépített video- és audiokészülékeket és a hozzájuk kapcsolódó hangszórókat külön csomagolásban adják el a felhasználók részére, mint hogy azokat egyetlen dobozban kínálják.
- 43 Ebből következően az a körülmény, hogy az árukat külön csomagolásban mutatták be, és azokat csak a vámkezelésüket követően csomagolták össze, önmagában nem ellentétes azzal, hogy ezen árukat az általános szabályok 3. b) szabálya értelmében „kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiserelt áruknak” minősítsék, ha a vámkezelés időpontjában más objektív tényezőkből egyértelműen következik, hogy ezen áruk összetartoznak, és azokat ilyen formában a kiskereskedelemben való értékesítésre szánják.

- 44 Ilyen objektív tényezők vezethetők le a kérdés előterjesztő határozatban szereplőhöz hasonló körülményekből, így az áruk behozatala, szállítása, számlázása és együttes kezelése, az a körülmény, hogy az áruk címezettje azonos, továbbá a készülék vizuális megjelenése, valamint az a körülmény, hogy a behozott hangszórókészletek száma pontosan megegyezik az összeépített video- és audiókészülékek számával. Ugyanakkor a nemzeti bíróság feladata, hogy értékelje a releváns körülményeket annak megállapítása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgó áruk úgy tekinthetők-e, mint amelyeket „készletben kisserelt áruként” mutatták be.
- 45 Következésképpen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az általános szabályok 3. b) szabályát úgy kell értelmezni, hogy az alapügybelihez hasonló áruk, amelyeket külön csomagolásokban jelentenek be vámkezelésre, és amelyeket csak ezt követően csomagolnak össze, mindazonáltal e szabály értelmében „kiskereskedelmi forgalom számára készletben kisserelt áruknek” tekinthetők, ennél fogva egy és ugyanazon vámtarifaszám alá tartoznak, amennyiben, figyelemmel más objektív tényezőkre, amelyek értékelése a nemzeti bíróság feladata, megállapítást nyer, hogy ezen áruk összetartoznak, és azokat ilyen formában a kiskereskedelemben való értékesítésre szánják.

A költségekről

- 46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő, a 2007. szeptember 20-i 1214/2007/EK bizottsági rendeletből eredő változat szerinti Kombinált Nomenklatúra általános értelmező szabályainak 3. b) szabályát úgy kell értelmezni, hogy az alapügybelihez hasonló áruk, amelyeket külön csomagolásokban jelentenek be vámkezelésre, és amelyeket csak ezt követően csomagolnak össze, mindazonáltal e szabály értelmében „kiskereskedelmi forgalom számára készletben kisserelt áruknek” tekinthetők, ennél fogva egy és ugyanazon vámtarifaszám alá tartoznak, amennyiben, figyelemmel más objektív tényezőkre, amelyek értékelése a nemzeti bíróság feladata, megállapítást nyer, hogy ezen áruk összetartoznak, és azokat ilyen formában a kiskereskedelemben való értékesítésre szánják.

Aláírások